

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
09/05/2014
EIXIDA NÚM. 17542

RTVV, S.A.U.
Sr. Director
Polígon Accés Ademús s/n
BURJASSOT - 46100 (València)

=====
Ref. queixa núm. 1400497
=====

Assumpte: dret a rebre notificacions en valencià.

Sr. director,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment exposava els fets i les consideracions següents:

- “Que al febrer de 2013 va ser acomiadat de Televisió Autònoma Valenciana SA (Canal 9), perquè l’empresa el va incloure un expedient de regulació d’Ocupació (ERO), i el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, en la Sentència núm. (...), l’ha declarat nul.
- Que, tot i que la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana ordenava el reingrés dels treballadors il·legalment acomiadats, este reingrés no s’ha produït i, per tant, la comunicació entre empresa i treballadors es únicament mitjançant el correu electrònic corporatiu de l’empresa.
- Que, actualment, i tot i que se’ls impedia l’accés al centre de treball, és treballador de RTVV, SAU, (empresa hereua de RTVV), amb la categoria de periodista-redactor.
- Que tots els correus electrònics que li envia l’empresa estan redactats exclusivament en castellà, tot i que dues vegades, i també a través de correu electrònic, ha sol·licitat que tota la informació que li hagen d’enviar estiga redactada en valencià.

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada en <https://seu.elsindic.com>

Codi de validació: *****

Data de registre: 09/05/2014

Pàgina: 1

C/ Pasqual Blasco, 1 03001 - ALACANT. Tel. 900 21 09 70 / 965 93 75 00. Fax: 965 93 75 54

<http://www.elsindic.com/>

- Que estes sol·licituds no han tingut cap resposta per part de la Direcció de Recursos Humans de RTVV, SAU, i actualment esta Direcció continua comunicant-se amb ell exclusivament en castellà.
- Que, amb esta actitud, RTVV, SAU, incomplix la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, i sobretot l'article 7.1 que estableix que "el valencià, com a llengua pròpia de la Comunitat Valenciana, ho és també de la Generalitat i de la seua Administració pública, de l'Administració local i de la resta de corporacions i institucions públiques dependent d'aquelles". I, en este sentit, no hi ha cap dubte sobre la pertinença de RTVV, SAU, a l'Administració Pública Valenciana.
- Que li crida l'atenció el fet que totes les comunicacions generals dirigides a tots els treballadors que es publiquen en la intranet de l'empresa (www.rtvv.es/RTVVFAQ.htm) es facen en valencià, fet que demostra que "RTVV, SAU, pot complir la meua sol·licitud sense cap problema".
- Que ja, amb motiu de la queixa núm. 1304268, el Síndic de Greuges va formular un suggeriment a RTVV perquè "remetera al (...) la documentació relativa al seu acomiadament, després de la regulació d'ocupació duta a terme en RTVV, en la llengua triada per ell, és a dir, en valencià". I que este suggeriment va ser acceptat amb data 17 de juliol de 2013 (núm. RE 24511) per la Direcció General de RTVV.
- Que, en conseqüència, demana la mediació del Síndic de Greuges perquè RTVV, SAU, li comuniqui, a través del correu electrònic o qualsevol altra forma de comunicació, tota la documentació que li siga dirigida en valencià".

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li'n vam donar trasllat a RTVV, SAU, de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

El canal de liquidació de RTVV, SAU (Radio Televisió Valenciana, SA UNIPERSONAL) donava compte en la seua comunicació del següent:

"(...) vull manifestar-li que tant el (...) com la resta de treballadors de RTVV SAU rebran les comunicacions referides a la seua afectació per l'ERO de RTVV en valencià"

La comunicació rebuda va se posada de manifest a l'interessat, a fi que formulara les al·legacions que considerara convenients, i així ho va fer en el sentit següent:

"(...) he de manifestar que, encara que s'assegura que "tant el (...) com la resta de treballadors de RTVV SAU rebran les comunicacions referides a la seua afectació per l'ERO de RTVV en valencià", la realitat és que res no ha canviat des que vaig presentar la meua queixa. De fet, amb data d'avui (31/03/2014), he rebut un nou correu electrònic de RTVV, SAU que, com es podrà comprovar (...), està redactat únicament en castellà (...).

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 09/05/2014	Pàgina: 2

Per tant, les al·legacions de RTVV, SAU no modifiquen en absolut la meua queixa”.

Una vegada conclosa la tramitació ordinària de la queixa, passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten, i per això li demanem que considere els arguments que exposem seguidament, els quals constitueixen els fonaments de la resolució amb què concloem.

Com vosté sap, la Generalitat Valenciana, tot complint el manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

Esta Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat Valenciana, i, especialment, la recuperació del valencià, definit com “llengua històrica i pròpia del nostre poble”; i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre ambdues llengües cooficials de la nostra Comunitat, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca quotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

Esta necessitat de potenciar la presència lingüística del valencià en l'àmbit de la nostra Comunitat i, especialment, en la vida social i oficial dels valencians, determina que el Govern valencià es trobe autoritzat per a dissenyar polítiques directament encaminades a fomentar l'ús del valencià, per això la posada en pràctica d'estratègies normalitzadores, qualificables com el normal desenvolupament de les previsions contingudes en la Constitució espanyola, que considera la riquesa de les distintes modalitats lingüístiques d'Espanya un patrimoni cultural objecte d'especial respecte i protecció, i en l'Estatut d'autonomia i la Llei d'ús i ensenyament del valencià, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística.

En particular, este dret a la no-discriminació per motius lingüístics apareix expressament consagrat en el paràgraf tercer de l'article 6.4 del nostre Estatut d'autonomia (“ningú no podrà ser discriminat per raó de la seua llengua”).

Per la seua banda, i en l'àmbit de les relacions oficials, este principi general de no-discriminació es concreta en l'article 11 de la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, en el dret que assistix cada ciutadà a triar, en les actuacions iniciades a instància de part, la llengua en què volen que l'Administració els comuniquen aquells aspectes que els interessin, i en les actuacions iniciades d'ofici, en el dret a indicar la llengua en què volen que l'Administració es comuniquen amb ells, siga quina siga la llengua en la qual esta haguera estat iniciada. Amb tot això, a més a més, es reitera el mandat contingut, a escala estatal, en l'article 36 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, sobre la llengua que cal emprar en la tramitació dels procediments administratius.

Partint d'estos fonaments legals, resulta evident el dret que assistix el promotor de la queixa a sol·licitar que les comunicacions practicades per l'administració siguen portades a terme en la llengua sol·licitada (en este cas, el valencià). Des d'este punt de vista, la realització de comunicacions exclusivament en castellà, portades a terme una vegada que l'administrat ha manifestat la seua voluntat que estes comunicacions es practiquen en valencià, constituïx una limitació del dret reconegut als ciutadans i, per tant, una extralimitació no justificada en el disseny de les polítiques de normalització.

En efecte, el disseny de polítiques de normalització lingüística, autoritzades i plenament legals d'acord amb la normativa vigent, atesa la necessitat existent de recuperar el patrimoni lingüístic dels valencians de la situació de desigualtat en la qual es troba immers davant el castellà, troba com a límit lògic els drets reconeguts constitucionalment, estatutàriament i legalment als ciutadans d'esta comunitat. En definitiva, la normalització lingüística no pot aconseguir-se ni s'ha de fer sobre la base de la infracció de les disposicions vigents.

Per tot això, l'Administració ha de trobar, a l'hora d'elaborar les necessàries polítiques de normalització lingüística, el punt de just equilibri entre les necessitats de fomentar i potenciar l'ús social i oficial del valencià, i retornar-lo a una situació d'igualtat amb el castellà, i els drets lingüístics reconeguts a tots els valencians, siga quina siga la seua realitat idiomàtica. Un punt d'equilibri que, la majoria de vegades, es trobarà en la remissió de documents bilingües, fins i tot amb preferència (a través de la seua ubicació en primer lloc, lletra més gran o negreta) del valencià, amb la finalitat d'assolir els objectius de normalització.

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, i amb l'art. 29 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'esta institució, **SUGGERIM a RTVV, SAU** que, en casos com el que ens ocupa, adopte totes les mesures que siguen necessàries per a garantir, en tot cas, el respecte dels drets lingüístics dels valencians, de conformitat amb la cooficialitat lingüística instaurada a la Comunitat Valenciana, de manera que ningú no puga ser discriminat per raó de l'opció triada (valencià o castellà), i, concretament, que remeta al (...) la documentació que li siga dirigida en la llengua que ell ha triat, és a dir, en valencià.

Així mateix, d'acord amb la normativa citada, li agraïm que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta el suggeriment que fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-lo.

En transcórrer el termini d'una setmana, al qual es fa referència en el paràgraf anterior, esta resolució serà inclosa en la pàgina web de la institució.

Atentament,

Emilia Caballero Álvarez
Síndica de Greuges de la Comunidad Valenciana e.f.

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada a https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 09/05/2014	Pàgina: 5